

Nr. van het vonnis : 1807

Nr. van het Parket : BG66.97.5617/94

Nr. van het Repertorium : 1944

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE
ZEVENTIENDE KAMER**

zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie, bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter terechtzitting van 26 december 2002 :

„ met maatschappelijke zetel te
ingeschreven in het handelsregister van _____ onder het nr _____

met een eis zoals vermeld de ter zitting van 26.12.2002 neergelegde nota burgerlijke partijstelling zoals aangepast bij ter zitting van 02.09.2004 en 28.04.2005 neergelegde besluiten;

vertegenwoordigd door meester _____ loco meester _____
beiden advocaat te _____;

tegen :

1. _____ geboren te _____ op _____
_____ handelaar, wonende te _____
thuis wonende te _____

vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____

2. _____ „ gewijzigd in “
in falen, met als curator : meester _____ advocaat te _____

vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____

Verdacht van :

De eerste :

Bij inbreuk op artikel 64 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan of hoe dan ook, de bepalingen van titel II van de wet overtreden te hebben, meer bepaald door _____

- A. Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen, gehouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben, in casu : in juni 1994, stallingen, bedrijfswooning en bedrijfsgebouw te hebben opgetrokken.
- B. Door de sub A. omschreven werken instandgehouden te hebben in de periode van juni 1994 tot 1 september 1996.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde :

Ligging : gemeente, straat, nr. of plaatselijke benaming

Aard en oppervlakte : Hoeve met hoogstammige boomgaard;

Wijk en nummer van het kadastrer :

En de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als :

1. _____ geboren te _____ op _____
handelaar, wonende te _____
2. _____ geboren te _____ op _____ handelaarster,
wonnende te _____

De tweede :

Gedagvaard om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de kosten en de boeten ten laste van de eerste haar aangestelde die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee verdachte gelast was.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagde betekend.

De Rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd gezien de wet van 29.03.1962, waarnaar in de dagvaarding gerefereerd wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven en vervangen is door het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, namelijk :

"Bij inbreuk op artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening :

A. zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of in strijd met deze vergunning gebouwd hebben, op een grond één of meer vaste inrichtingen geplaatst hebben, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid hebben, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu: (...)"

De Rechtbank stelt vast dat de datum der feiten bij feit A dient te worden verbeterd naar "18 oktober 1994"

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Op strafgebleed :

VERBETERING VAN DE DAGVAARDING:

1.

Inmiddels is de wet van 29.03.1962, waarnaar in de dagvaarding gerefereerd wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven en vervangen door het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

De strafbaarstelling opgenomen in de dagvaarding is thans opgenomen in art. 146 van het decreet van 18.05.1999.

De dagvaarding dient dan ook verbeterd te worden in de navolgende zin:

"Bij inbreuk op artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

A. zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of in strijd met deze vergunning gebouwd hebben, op een grond één of meer vaste inrichtingen geplaatst hebben, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid hebben, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu (...)"

2.

Uit stuk 5 blijkt dat op het ogenblik van het mondeling bevel tot stillegging van de werken dd. 18.10.1994 de werken "wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden" (stuk 5).

De datum ter zake het feit A dient dan ook verbeterd te worden naar "18 oktober 1994".

Dit heeft geen invloed op de aanvangsdatum van het feit B na reeds bij PV dd. 24.06.1994 de instandhouding vastgesteld werd.

FEITELIJKE GEGEVENS:

1.

Op 24.06.1994 (stuk 2) wordt door de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, Bestuur Ruimtelijke Ordening, een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt waarbij verklaard wordt dat op het grondgebied van _____ op het perceel, gelegen _____ met kadastrale kenmerken _____ (stuk 63), volgende werken wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden:

1. bouwen stellingen
2. bouwen bedrijfswoning
3. bouwen bedrijfsgebouw

De verantwoordelijke opdrachtgever is tweede gedaagde.

Het perceel grond is gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (stuk 53).

De stellingen waren qua inplanting en uitzicht in strijd met de op 06.01.1992 verleende bouwvergunning.

Met betrekking tot het bouwen van een bedrijfswoning en een bedrijfsgebouw was er een weigeringsbesluit van bouwvergunning op 09.08.1993 (stuk 28-29) en op 16.11.1993 (stuk 43).

Tegen het weigeringsbesluit dd. 16.11.1993 werd beroep ungetekend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van stuk 46-48 doch dit beroep werd op 24.03.1994 als ontvankelijk doch niet-gegrond verworpen (stuk 9 en stuk 51-55).

De werken werden op mondeling bevel stilgelegd op 18.10.1994 om 09.00 uur (stuk 5) en dit werd bevestigd door de gemachtigde ambtenaar van de provincie op 19.10.1994 (stuk 4).

Bij brief dd. 16.01.1995 van de gemachtigde ambtenaar aan het College van Burgemeester en schepenen van stuk 57-58 werd als herstellvordering gevraagd: het afbreken van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen (stuk 9 in fine en stuk 57-58).

Eveneens bij brief dd. 16.01.1995 van de gemachtigde ambtenaar wordt voormelde herstellvordering ter kennis gebracht aan de Heer Procureur des Konings te BRUGGE (stuk 62).

Bij brief dd. 15.01.1997 bevestigt de gemachtigde ambtenaar ten aanzien van de Heer Procureur des Konings zijn voormelde herstellvordering en voegt daaraan bijkomend een dwangsom van -toenmalig- 5.000 BEF /dug toe.

2.

Bij kantschrift dd. 09.05.1995 geeft de Heer Procureur des Konings o.m. opdracht om eerste beklagde te verhoren, maar dit kan niet omdat deze zich met zijn gezin in stuk 7 ophoudt (stuk 7).

Op 22.07.1995 blijkt eerste beklagde inderdaad officieel afgeschreven te zijn voor (stuk 64).

3.

stuk 65
tweede gedaagde werd opgericht bij notariële akte dd. 20.12.1991 door eerste beklagde en zijn echtgenote, welke beiden tot zaakvoerder benoemd werden (map 65).

Bij notariële akte dd. 24.05.1995 wordt de benaming van tweede gedaagde gewijzigd naar stuk 65 nemen eerste beklagde en zijn echtgenote ontslag als zaakvoerders en wordt stuk 65 als nieuwe zaakvoerder benoemd (map 65).

Blijkens de dagvaarding en het zittingsblad dd. 22.01.1998 is de stuk 65 failliet verklaard met aanstelling van Meester stuk 65 uit stuk 65 als curator.

4.

Uit een door de Heer Procureur des Konings na de zitting van 02.09.2004 in het dossier gevoegd stuk blijkt dat de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van op 26.08.2004 het beroep van eerste beklaagde tegen de weigering tot regularisatie van het College van Burgemeester en Schepenen van dd. 12.11.2003 ontvankelijk doch niet-gegrond verklaarde en de stedenbouwkundige vergunning weigerde.

BEOORDELING:

1. VOORAFGAANDELIJK:

Er is voor de rechtbank geen enkele noodzaak om in te gaan op de vraag die beklaagde sub 1 a) (p. 2) van zijn ter zitting van 27.01.2005 neergelegde besluiten stelt.

Al deze documenten betreffen immers de post factum pogingen om tot regularisatie te komen en kunnen derhalve niets afdoen aan de vooraf reeds bestaande en vastgestelde feitelijke gegevens op basis waarvan de strafbaarstelling middels de dagvaarding van het Openbaar Ministerie gevraagd wordt.

Hoogstens zou dit –in voorkomend geval, wat hierna zal moeten blijken– een appreciatie-element naar de strafmaat kunnen uitmaken, maar ook in dit opzicht is dit nutteloos geworden nu uit een door de Heer Procureur des Konings na de zitting van 02.09.2004 in het dossier gevoegd stuk blijkt dat de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van op 26.08.2004 het beroep van eerste beklaagde tegen de weigering tot regularisatie van het College van Burgemeester en Schepenen van dd. 12.11.2003 ontvankelijk doch niet-gegrond verklaarde en de stedenbouwkundige (regularisatie)vergunning weigerde.

2. NOZENS DE VERJARING:

De verjaring maakt de openbare orde en moet ambtshalve onderzocht worden (Cass., 04.07.1904, PIG. I. 323).

Hoe dient concreet berekend te worden?

De oplossing wordt weerom gegeven in het cassatie-arrest van 08.03.2000 (Cass., 08.03.2000, A.R. Art. Cass., L.M.B., 2000, 1119 R.D.P., zie ook meer summier: Cass., 05.02.2003, A.R. Cass., 15.09.1999, Art. Cass., 1999).

Hierbij dient nog het effect van de wet van 11.12.1998 verrekend te worden waarbij als principe geldt dat de nieuwe wet onmiddellijk uitwerking heeft, zodat eerst en vooral moet gezocht worden naar een eventuele oorzaak van schorsing in de oorspronkelijke verjarringsperiode, waarna de verjaringstuitende daad opnieuw dient opgezocht te worden: vanaf die daad begint dan de nieuwe periode van vijf jaar te lopen, die eventueel ook nog eens kan geschorst worden.

In strafzaken heeft de nieuwe wet, in de regel, onmiddellijke uitwerking, zodat de nieuwe, bij de W. 11.12.1998 bepaalde grond tot schorsing van de verjaring van toepassing is (Cass., 15.03.2000, A.R. Art. Cass., L.M.B., R.D.P., 08.03.2000, A.R. Art. Cass., L.M.B., R.D.P.).

Zolang de verjaring van de strafvordering niet is bereikt, is elke nieuwe grond van schorsing van deze verjaring, krachtens art. 3 Ger.W. en behoudens wettelijke uitzondering, onmiddellijk toepasselijk op het bijkomende rechtsgeding (Cass., 27.03.2001, A.R. Art. Cass., met conclusie van proce-

reur-generaal

De wet van 11.12.1998, in werking getreden op 16.12.1998, is van toepassing op alle strafvorderingen die voor de datum van de inwerkingtreding van voornoemde wet zijn ontstaan en die op die datum krachtens de oude wet nog niet zijn verjaard; de nieuwe grond tot schorsing van de verjaring is bijgevolg van toepassing op de misdrijven die op de dag van het vonnis nog niet zijn verjaard (art. 24 V.T.Sv.) (Cass., 27.03.2001, A.R.

procureur-generaal

met conclusie van
Arr. Cass.
Cass., 20.09.2000, A.R. Arr. Cass.
Cass., 15.03.2000, A.R. Arr. Cass.
Cass., 08.03.2000, A.R. Arr. Cass.
R.D.P. Cass., 15.09.1999, A.R. J.L.M.H.
Cass., 23.06.1999, A.R. Arr. Cass.
Cass., 28.05.1997, A.R. Arr. Cass.

Die regel is van toepassing op het geheel van de rechtspleging, vanaf de dag van de terechtzitting waarop de strafvordering is ingesteld voor de eerste rechter, zelfs als die rechter over die rechtsvordering reeds uitspraak gedaan heeft (Cass., 15.03.2000, A.R. Arr. Cass.)

De dag waarop de schorsing plaats grijpt is inbegrepen in het aantal dagen schorsing; de dag waarop het feit plaats grijpt dat de schorsing beëindigt is niet inbegrepen in het aantal dagen schorsing (Cass., 15.03.2000, A.R. Arr. Cass.)

Er was dus een schorsing van de verjaring voor een periode van één jaar vanaf 30.01.1997, datum van de inleiding voor het vonnisgerecht, tot en met 29.01.1998.

Gelet op het feit dat de verjaring ter zake het feit A slechts een aanvang nam op 19.10.1994, dag na de dies a quo, liep de aanvankelijke verjaringsperiode van 5 jaar tot 18.10.2000.

De laatste stuitingsdaad in deze periode is het zittingsblad van 05.10.2000, op welke datum de zaak uitgesteld werd naar de zitting van 15.02.2001.

Vanaf de datum van stuiting begon een nieuwe verjaringsperiode van 5 jaar te lopen.

Waar de datum van stuiting in de nieuwe periode van 5 jaar inbegrepen is, zal de verjaring ter zake het feit A, behoudens nieuwe feiten van schorsing, slechts bereikt worden op 04.10.2005 om middernacht.

Gelet op het feit dat de verjaring ter zake het feit B slechts een aanvang nam op 02.09.1996, dag na de dies a quo, liep de aanvankelijke verjaringsperiode van 5 jaar tot 01.09.2002.

De laatste stuitingsdaad in deze periode is het zittingsblad van 28.02.2002, op welke datum de zaak uitgesteld werd naar de zitting van 03.10.2002.

Vanaf de datum van stuiting begon een nieuwe verjaringsperiode van 5 jaar te lopen.

Waar de datum van stuiting in de nieuwe periode van 5 jaar inbegrepen is, zal de verjaring ter zake het feit B, behoudens nieuwe feiten van schorsing, slechts bereikt worden op 27.02.2007 om middernacht.

Mede in het licht van de wet van 11.12.1998 (B.S., 16.12.1998, 39.945) is de verjaring op heden dan ook geenszins ingetreden.

3. NOPENS DE REDELIJKE TERMIJN:

In besluiten, neergelegd ter zitting van 10.06.2004, houdt beklagde voor dat de redelijke termijn zou overschreden zijn.

De procedure heeft inderdaad meer dan 8 jaar aangesloopt maar dit is in de allereerste plaats te wijten aan beklagde zelf die zich nooit verzette tegen aanvanke –

lijke verzoeken tot uitstel van de burgerlijke partij met het doel tot regularisatie te komen en daarna (28.02.2002, 03.10.2002, 26.12.2002, 15.05.2003, 18.12.2003) telkens weer bij monde van zijn raadsman zelf om uitstel verzocht ten einde de bewijzen van regularisatie te kunnen leveren en tenslotte twee maal van raadsman veranderde zodat de nieuwe raadsman zich gedwongen zag uitstel te vragen om het dossier te kunnen instuderen (22.04.2004 en 06.01.2005) dan wel om besluiten te kunnen wisselen (02.09.2004 en 27.01.2005).

In deze omstandigheden is er geen sprake van het overschrijden van de redelijke termijn.

4. TEN GRONDE:

4.1.

Het feit A komt de rechtbank naar genoegen van recht bewezen voor.

Uit het proces-verbaal van vaststelling dd. 24.06.1994 (stuk 2) van de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, Bestuur Ruimtelijke Ordening, blijkt immers dat op het grondgebied van
met kadastrale kenmerken

(stuk 63), volgende werken wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand werden gehouden:

- bouwen stallingen
- bouwen bedrijfswoning
- bouwen bedrijfsgebouw

De stallingen waren qua inplanting en uitzicht in strijd met de op 06.01.1992 verleende bouwvergunning.

Met betrekking tot het bouwen van een bedrijfswoning en een bedrijfsgebouw was er een weigeringsbesluit van bouwvergunning op 09.08.1993 (stuk 28-29) en op 16.11.1993 (stuk 43).

4.2.

Het feit B komt de rechtbank naar genoegen van recht bewezen voor.

De betreffende wederrechtelijk uitgevoerde bouwwerken werden immers niet afgebroken maar in stand gehouden, terwijl ondertussen pogingen tot regularisatie ondernomen werden, die evenwel finaal tot niets leidden.

Met het Hof van Beroep te BRUSSEL (Brussel, 18.11.2003, T.M.R., 2004, 582) is de Rechtbank van oordeel dat een "*landschappelijk waardevol agrarisch gebied*", waar het te dezen om gaat, wel degelijk te beschouwen is als een "*ruimtelijk kwetsbaar gebied*" zodat de uitzonderingsbepaling van art. 146 lid 3 D. 18.05.1999 niet van toepassing is.

Hier is immers duidelijk dat onder "*landschappelijk waardevol agrarisch gebied*" niet leuter het esthetische aspect van het landschap bedoeld wordt, zomet zout een klassering volstaan, maar tevens zijn intrinsieke ecologische kwaliteiten en zijn bijzondere waarde; "*landschappelijk waardevolle gebieden*" zijn immers gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen.

FLAMEY en BOQUET betwisten dit weliswaar en houden voor dat voormeld arrest de wettigheidstoets niet kan doorstaan maar om dit te staven heropen zij zich zelf op paralegale geschriften die op zich geen enkele normerende kracht heb-

ben, met name een "toelichting" dd. 27.11.2002 van de Vlaamse regering (FLAMEY, P. en J. BOSQUET, "instandhoudingsmisdrijf inzake stedenbouw", N.L.W., 2005, 218-223).

Bovendien lezen zij deze "toelichting" dan nog verkeerd vermits deze (hierna letterlijk overgenomen van het internet via de website:

www.zyfluanderen.be/ned/sites/ruimtelijk/zonoverreemd/woningnietkwetsbaar.html) letterlijk zegt:

ruimtelijke ordening > zonoverreemd

Zonoverreemde woningen buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied en recreatiegebied

De toelichting behandelt de mogelijkheden voor zonoverreemde woningen die:

- *niet liggen in recreatiegebied*
- *niet liggen in ruimtelijk kwetsbare gebieden, (opgelet: behalve parkgebied).*

Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of landschap, grote eenheden natuur, grote oerieden natuur in ontwikkeling en de oerme vergelijkbare gebieden, aangeleid op de plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeleid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Onder recreatiegebieden worden verstaan de gebieden voor de recreatie, gebieden voor verplegingsrecreatie en de oerme vergelijkbare gebieden, aangeleid op de plannen van aanleg.

Het gaat dus om woningen die liggen in bijvoorbeeld:

- *agrarisch gebied*
- *landschappelijk waardevol agrarisch gebied*
- *parkgebied*
- *gebied voor openbaar nut*
- *industriegebied*
- *...*

In het kader van de regeling rond zonoverreemdheid (artikel 145bis) is landschappelijk waardevol agrarisch gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied. In het kader van de handhaving (artikel 146) wel.

Deze toelichting zegt dus in fine wat ook het Hof van beroep te Brussel in zijn voormeld arrest, dat de Rechtbank bijtreedt, zegt, met name:

"In het kader van de regeling rond zonoverreemdheid (artikel 145bis) is landschappelijk waardevol agrarisch gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied. In het kader van de handhaving (artikel 146) wel."

NOPENS DE STRAFMAAT:

I.

Eerste beklaagde is geboren in _____ en heeft geen voorgaanden van dezelfde aard, hij werd enkel eerder twee maal veroordeeld wegens verkeersovertredingen en werd in 2003 veroordeeld wegens het niet naleven van de jaarrekeningenwet, valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken en faillissementsinbreuken.

De hierna bepaalde bestafling zal eerste beklaagde er dan ook op wijzen dat hij in het belang van een goede ruimtelijke ordening, die niet allen voor deze generatie maar ook voor de volgende generaties bepalend is, werken pas na ontvangst van een bouwvergunning mag uitvoeren en dat hij deze conform en niet volgens een eigen vrije interpretatie ervan dient uit te voeren.

Het komt niet nuttig voor enige boete op te leggen nu deze toch eerste beklagde niet persoonlijk raakt, daar deze dient betaald te worden door tweede gedaagde en tweede gedaagde bovendien inmiddels in staat van faillissement verkeert.

2.

Tweede gedaagde dient burgerrechtelijk aansprakelijk verklaard te worden voor de kosten en boeten opgelegd aan eerste beklagde, haar aangestelde, die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee hij gelust was.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Te dezen gaat het om de toepassing van art. 149 DORO, dat bepaalt:

“ § 1. (Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen, bedoeld in artikel 146, werden uitgevoerd. Indien deze inbreuken dateren van voor 1 mei 2000 is voorafgaand een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid vereist.

Het (...) advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moet worden verleend binnen 60 dagen na de aangetekende adviesaanvraag. Wanneer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid geen (...) advies heeft verleend binnen de gestelde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan. <D.Vl.R. 21.11.2003, art. 48; Inwerkingtreding : 08.02.2004>

Voor de misdrijven waarvan de eigenaar kan aantonen dat ze werden gepleegd voor 1 mei 2000, kan in principe steeds het middel van de meerwaarde worden aangewend, tenzij in één van de volgende gevallen :

1° bij het niet naleven van een bevel tot staking;

2° indien het misdrijf onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de bewoners;

3° indien het misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg

Indien de vorderingen van de stedenbouwkundig inspecteur en van het college van burgemeester en schepenen niet overeenstemmen, heeft de vordering van eerstgenoemde voorrang.) <D.Vl.R. 04.06.2003, art. 8; Inwerkingtreding : 22.08.2003>

(NOTA : bij arrest nr van 19.01.2005 (R.S. 31.01.2005, 2732), heeft het Arbitragehof in artikel 149, § 1, eerste en derde lid, de woorden “ voor 1 mei 2000 ” vernietigd)

(De rechtbank bepaalt een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen, eveneens een dwangsom bepalen per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen.) <D.Vl.R. 21.11.2003, art. 48; Inwerkingtreding : 08.02.2004>

§ 2. De herstelvordering wordt bij het parket ingeleid bij gewone brief, in naam van het Vlaamse Gewest of van het college van burgemeester en schepenen, door de stedenbouwkundige inspecteurs en de aangestelden van het college van burgemeester en schepenen.

§ 3. Wanneer wordt geopteerd voor de vordering van bouw- of aanpassingswerken en/of de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde, dient deze vordering uitdrukkelijk te worden gemotiveerd vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de ernst van de overtreding.

(Bij een vordering tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde, vermeldt de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen of aan het goed nog instandhoudings- of onderhoudswerken, die betrekking hebben op de stabiliteit, zoals bedoeld in artikel 195bis, 3°, mogen worden uitgevoerd.) <D.Vl.R. 04.06.2003, art. 8; Inwerkingtreding : 22.08.2003>

§ 4. De vordering vermeldt minstens de geldende voorschriften, en een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het nasdrijf. Een recent uittreksel uit het plannenregister wordt bijgevoegd.

De Vlaamse regering kan extra voorwaarden bepalen waaraan de brief, vermeld in § 2, eerste lid, en het bijgevoegde dossier moeten beantwoorden.

§ 5. De rechtbank bepaalt het bedrag van de meerwaarde.

Bij een veroordeling tot de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde kan de veroordeelde zich op een geldige wijze kwijten door binnen een jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand of het strijdige gebruik te staken.

De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de berekening van het te vorderen bedrag en de betaling van de meerwaarde.

(In afwijking van het eerste lid worden de geldsommen gelijk aan de meerwaarde, waarvan de betaling werd gevorderd en verkregen zonder voorafgaande veroordeling door de rechtbank, geacht geldig te zijn bepaald en verkregen voorzover de vordering tot het betalen van die geldsommen en de algehele betaling dateert van voor 1 mei 2000.) <D.Vl.R. 04.06.2003, art. 8; Inwerkingtreding : 22.08.2003>

(NOTA : bij arrest nr van 19.01.2005 (U.S., 31.01.2005, 2731), heeft het Arbitragehof dit artikel 149, §5, lid 4 vernietigd)

De herstellvordering is in ieder geval op de toenmalig wettelijk bepaalde wijze ingeleid.

Bij brief dd. 16.01.1995 van de gemachtigde ambtenaar aan de Heer Procureur des Konings te BRUGGE werd als herstellvordering gevraagd: het afbreken van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen (stuk 62).

Bij brief dd. 15.01.1997 bevestigt de gemachtigde ambtenaar ten aanzien van de Heer Procureur des Konings zijn voormelde herstellvordering en voegt daaraan bijkomend een dwangsom van -toenmalig- 5.000 BEF /dag toe.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid is nog niet in functie.

De leden en de voorzitter ervan werden weliswaar benoemd bij Besluit van de Vlaamse Regering dd. 25.03.2005 maar dit besluit werd bij Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20.05.2005 terug ingetrokken wegens grave formele onregelmatigheden.

Een nieuwe oproep tot de kandidaten werd pas gepubliceerd in het Belgisch staatsblad van 27.05.2005, ed. 2 en tot op heden greep er nog geen benoeming plaats.

Waar er in de huidige stand van de feiten dus geen adviesmogelijkheid bestaat en het dus, a fortiori, niet mogelijk is om binnen de 60 dagen een advies te bekomen, mag de Rechtbank oordelen dat zij aan de adviesvereiste voorbijgaat.

Te dezen is het niet zo dat de vordering van de overheid, in casu van de - voormalige - gemachtigde ambtenaar, steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zodat de rechtbank deze vordering niet zonder gevolg kan laten (Cass., 15.06.2004, A.R.).

De Rechtbank is van oordeel dat er geen enkele aanleiding toe bestaat om de door eerste beklagde in zijn ter zitting van 10.06.2004 neergelegde besluiten gevraagde vraagstelling aan het Arbitragehof te stellen omdat de in het geding zijnde decretale bepalingen art. 10 GW en het door de grondwet gewaarborgde gelijkheidsbeginsel en het fundamentele recht van de burger op informatie, al dan niet in samenhang met art. 6.1. EVRM en art. 144 GW klaarblijkelijk niet schendt. Het is immers prima facie zo dat eerste beklagde twee fundamenteel verschillende situaties ter beoordeling wil voorleggen die dan uiteraard ook verschillende wette-

lijke oplossingen rechtvaardigen, te weten:

- *Eenzijds*: geen uitdrukkelijke specifieke motiveringsvereiste ter zake het bevel van herstel in de vroegere toestand of de staking van het strijdige gebruik als herstelmaatregel; de reden is dat zo de overtreding fysiek uit de ruimtelijke ordening verwijderd wordt en zo een wetsconforme toestand hersteld wordt, wat steeds de grondbedoeling van elke wetgeving is en de normale gang van zaken is; de normale gang van zaken behoeft uiteraard geen speciale motivering
- *Anderzijds*: wel een uitdrukkelijke specifieke motiveringsvereiste ter zake het opleggen van bouw- of aanpassingswerken en/of de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde als herstelmaatregel; de reden is dat hier de wetsovertredende situatie behouden blijft en dat uiteraard zeer speciaal moet gemotiveerd worden waarom de overheid, die haar eigen regels en normen moet handhaven, er toch voor kiest dit niet te doen en, weliswaar onder bepaalde voorwaarden, een wederrechtelijke toestand ad infinitum en te definitieve titel door de vingers te zien.

Zoals voorheen reeds benadrukt ligt het perceel waar de inbreuk vastgesteld werd volgens het gewestplan (KB 05.02.1979) in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

De gebouwde en verbouwde volumes zijn vanuit planologisch standpunt niet in overeenstemming met de aldus vastgelegde ordening.

Verder moet opgemerkt worden dat het gaat om een gedesaffekteerde hoeve, dat de litigieuze constructies niets te maken hebben met agrarische activiteiten en dat de voorgestelde handelingen en werken (o.m. volumevergroting en creatie van nieuwe zonevreemde gebouwen vreemd aan de landbouw) niet in overeenstemming te brengen zijn met de bepalingen van art. 145 bis § 1 D. 18.05.1999.

Bovendien bestaat er geen juridische basis, zoals door de Bestendige Deputatie terecht opgemerkt in haar beslissing dd. 26.08.2004, om, enerzijds, de bestemmingswijziging van stalling naar woning te vergunnen, en, anderzijds, de bestemmingswijziging van stalling naar natuureducatief centrum te vergunnen.

Gelet op voormelde elementen komt de herstellvordering in hoofdorde ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond voor, hetzij: het afbreken van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen, zoals bij brief dd. 16.01.1995 van de gemachtigde ambtenaar ter kennis gebracht aan de Heer Procureur des Konings te BRUGGE (stuk 62).

Gelet op voormelde elementen komt ook de herstellvordering in bijkomende orde ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond voor, hetzij: het opleggen van een dwangsom (cfr. de brief dd. 15.01.1997 van de gemachtigde ambtenaar aan de Heer Procureur des Konings met vordering van dwangsom van -noemmalig- 5.000 BEF /dag).

De dwangsom wordt echter beperkt tot een bedrag van 100,00 EUR per dag; bovendien wordt voor recht gezegd dat de dwangsom slechts nu verloop van de termijn van één jaar nadat huidig vonnis kracht van gewijsde zal bekomen hebben verbeurt; tenslotte wordt voor recht gezegd dat de dwangsommen tot beloop van een maximum totaalbedrag van 100.000,00 EUR kunnen verbeuren.

De beklaagde pleegde de feiten sub A en B met dezelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden ausgesproken, namelijk de zwaarste.

Op burgerlijk gebied :

Ter zitting van 26.12.2002 stelt zich burgerlijke partij lastens
eerste beklaagde voor een bedrag van 1,00 EUR provisioneel, meer de vergoedende interesten, de gerechtelijke interesten en de kosten.

Bij besluiten, neergelegd ter zitting van 02.09.2004, wordt de burgerlijke partijstelling uitgebreid tot een bedrag van 2.500,00 EUR provisioneel, meer de vergoedende interesten, de gerechtelijke interesten en de kosten.

Deze besluiten worden opnieuw neergelegd ter zitting van 28.04.2005, met dien verstande dat daar het woordje "provisioneel" weggevallen is en dus een bedrag van 2.500,00 EUR definitief, meer de vergoedende interesten, de gerechtelijke interesten en de kosten gevorderd wordt.

De burgerlijke vordering is opgehangen aan een aantal hypothesen, zoals verwoord in de besluiten neergelegd ter zitting van 02.09.2004 en 28.04.2005, te weten:

- Dat het onroerend goed onverkoopbaar geworden is
- Dat het onroerend goed ruigenoeg waardeeloos geworden is
- Dat eerste beklagde geenszins voldoet of kan voldoen aan de vordering tot herstel

Geen enkele van deze stellingen wordt op objectieve wijze howezen noch wordt enig begin van bewijs geleverd of enig bewijsaanbod in die richting gedaan; het voorleggen van een overvloedige briefwisseling van iedereen die betrokken was bij de pogingen tot regularisatie en dus in die zin "partijdig" was voldoet daar niet aan. Het betreft dus loutere hypothesen en niet-bewezen veronderstellingen. Een hypothese maakt nog steeds geen schuld uit in de zin van art. 1382 BW.

De burgerlijke vordering is derhalve niet-gegrond.

OM DEZE REDEKEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 2, 40, 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering,
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende **OP TEGENSPRAAK**

Verbetert de dagvaarding bij feit A zoals voorzegt

DE EERSTE -

Verklaart de feiten A en B in hoofde van de eerste gedaagde **Bewezen**.

Veroordeelt de gedaagde uit hoofde van de feiten A en B samen, bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw., tot :

een gevangenisstraf van **ZES MAANDEN**

Beveelt dat eerste beklagde overgaat tot het herstel van de plaats te ter kadaster gekend onder : in de vorige staat, meer bepaald : het afbreken van de wederrechtelijk opgerichte gebouwen, zoals bij brief dd. 16.01.1995 van de gemachtigde ambtenaar ter kennis gebracht aan de Heer Procureur des Konings, dit alles binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Veroordeelt eerste beklagde tot de betaling van een dwangsom van 100,00 euro/dag vertraging in de uitvoering van het herstel.

Zegt voor recht dat de dwangsom slechts nu verloop van een termijn van één jaar nadat huidig vonnis kracht van gewijsde zal bekomen hebben, verbeurd wordt verklaard, en zegt voor recht dat de dwangsommen tot beloop van een maximum totaalbedrag van 100.000,00 EUR kunnen worden verbeurd verklaard.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25 EUR**, zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. dd. 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 K.B. dd. 23 december 1993 en zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.R. van 11.12.2001.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **TIEN EUR + 45 deelmes = 55 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 22.04.2003 en door art. 23 van het K.B. dd. 19.12.2003, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003).

Verwijst de veroordeelde tevens tot de kosten van het geding, voor het geheel begroot op **52 EUR en 40 CENT**, deze kosten veroorzaakt zijnde door de in zijn hoofde bewezen verklaarde misdrijven en/of onlederen van feiten.

Verklaart de tweede gedaagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten en boeten opgelegd aan eerste beklagde, haar aangestelde, die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee hij gelast was.

Op burgerlijk gebied :

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van acht september tweeduizend en vijf.

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter
substituut procureur des Konings;
adjunct-griffier